

András Sándor

MEGELÉGEITEM

megelégetem halottaimat
kéretlen jönnek kopogtatás nélkül
mint akik otthon érzik magukat
 kozmikus modortalanság
az elme és a psziché honossá aljasított
elíziumi mezőin ahol se határ se határőr
csak jönnek és betelepедnek
birtokba veszik a tehetetlenségem
nomád martalócok dehogyis vendégek
a kozmosz kiebrudalt tájain
csak belelógnak a rendezettekbe
hogy teljes legyen az ősi rendetlenség –
bizony mondom megelégetem őket
ahogyan éjszaka átgázolnak rajtam
csörtetnek sátrat vernek
tűzet is gyűjtanak mire fel én a villanyt
és kába bosszúságban várom
hogy elaludhassanak általam bennem
vagy odébb álljanak én pedig ébren
töprengjek miért is hasadt fel az éjjel

Parnasszus, 2009. tél

(András Sándor 1934-ben született Budapesten. Verset és prózát is ír. József Attila-díjas.)